

ஐயத்தின் மூலம் மெய்யை அறியும் முயற்சியை மெய்யாக்கி உயிர் காக்கும் முயற்சி?

சமீபத்தில் படர்ந்துள்ள அனாச்சாரலீலகைகள் பல. அவற்றுள் மிகக் கொடியது பாவகரமானது இஸ்லாத்தின் மலிக் கொள்கை ஏகத்துவத்தையே முறியடிக்கும் தன்மை கொண்டது. இறைவனுக்கு வகைக்கும் சமதி வணக்கம்.

இந்த நிலை ஓரளவு மாறுதல் அடையுமா? விட்டால் பிற சில்லரை அனாச்சார அனுஷ்டானங்களில் லாம் நாளடைவில் தாமாகவே விடுதலை பெற்று விடும், அதற்குப் போராட்டங்களும் கிளர்ச்சிகளும் தவே இராது.

சில்லரை அனாச்சாரங்கள் என்பது, சொறுகப்பட்டிருக்கும் மின்சார பலப்புகள் போன்றவை. அவைகளை உடனடி விடுவதால் பயனில்லை. வேறு பலபு மாட்டி விடப்படலாம். எரிவதற்கு இயங்க வகைக்கும் இயந்திரம் வேறிடத்தில் இருக்கிறது. அது மெயின் சூட்சு. இதனை இயங்காமல் செய்து விடுவதால் மட்டுமே தான் கருதிய பலனைக் காணும். இந்த மலிதத்தை இரகசியத்தை உணர்வதில்லை.

சில்லரை அனாச்சார செய்கைகளை கண்டிக்கவும், திருத்தவும் ஈடுபடக்கூறாமல். அவை வீண வேலை! பலிபீடம் அங்கல! தர்கா மணிமண்டபங்களாகுள் இருக்கின்றது. அவைதான் முதலில் தகர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படித் தகர்த்துவிட்டால் ஏகத்துவ தன்மைக்கு இழிவம் பாதகமும் ஏற்படாது. சமீகம் தாழ்ந்து கொண்டே போகாது.

இந்த உண்மையை உணர்ந்து கொண்ட உணர்ச்சி மிகுந்த தொண்டர்கள் பலர், கல்லரை வணக்க ஒழிப்புப் பணியில் கருத்தை செலுத்துகிறார்கள். இத்தகையை புனிதமும் ஜீவாதாரமான தொண்டு புரிய இலாயகுகுள் என்றே மதகருமார்களான மெய்வைகள் தான் என்பது நம்மிடையிலே வரும் தவறான கருத்து – நம்பிக்கை மூஸ்லிமாக் பிறந்த

ஓவ்வொருவரின் கடமையாகும். இம்முறையில் அந்த தளையுண்டு பரிபவன் திறந்துபடுகிறான், மிரட்டப்படுகிறான். மார்க்கப் புலமையற்ற மடயா, இந்த பணி புரிந்திடலாமோ? எனப் பரிசீலிக்கப்படுகிறான். கண்டிக்கப்படுகிறான்! காராசாரமாக!

அனாச்சாரங்களை கண்டிக்கவும் இலட்சியத்தோடு அறப்பரீர் புரிபவன் மிஷ்காதத்தை கரத்தாகக் கடித்தவனாக இருக்க வணேடியதில்லை 5,7,10 ஆண்டுகள் என்று அரபி மதரஸாக்களில் கற்றுத் தரேந்து பாடலோபங்களோடு காட்சி தர வணேடியதில்லை. கலகைகள் பலவற்றில் சட்ட நுணுகக் கவலுனர்களாக ஆராய்ந்தறிந்த சாஸ்திரியாக இருக்கத்தான் வணேடுமென்ற விதியும் இல்லை. அனாவராலும் அது முடியக்கூடிய காரியமா? இஸ்லாம் அப்படி ஏதனும் சட்டம் விதிக்கவில்லை. ஓவ்வொருவனுக்கும் மதப்பணியைக் கடமையாகக் கொடுக்கிறது.

“லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு” (ஆண்டவன் ஒருவன். இல்லலை அவனதைத் தவிர்த்து வறே ஆண்டவர்கள்.)

இந்தக் கலிமா மந்திரத்தை ஓதி விட்டாலே போதுமே. கல்லறை வணக்கம். ஆண்டவனுக்கு இணைவகையும் இழிசெயல் இஸ்லாத்திற்கு ஆகாது. அது விலக்கப்பட வணேடும் என்ற கருத்தைப் பற்றி – அதைச் செயலாக்கிக் காட்டும் துணிவைப் பற்றி, இதற்காக மார்க்கக் ஞானங்களையெல்லாம் துருவிப்பார்க்க வணேடியதில்லையே! அதன் மூலம் சன்னதுகள் தவேயில்லையே!

ஓர் கல்யாணவீடு என்று வதைத்துக் கொள்வோம். பாடகர் ஒருவர் வரவழகைக் கப்பட்டுக் கொள்ளும். அந்தப் பாகவத சிகாமணி, மயானகாண்ட ஓப்பாரி மாலையிட்டுக் கொள்ளும். கட்டியிருந்து கட்டை கன்னறழ்ந்து ஓய்! பாகவதரே, உன் பாடலையிட்டுத் தும்! நீயும் ஒரு பாடகனா? காலமுணர்ந்து கடமையாற்றும் இசைவாணனா? மங்களகரமான விழாவில் கல்யாணிராகம் பாடுவதையிட்டு, முகாரி பாடலாமா? என்று கட்டைக்கொள்ளும்! என் பாடலையிட்டுக் கொள்ளும் வந்த மகாஜனங்களே, உங்கள்குக்கு ரசிக்கவும் தன்மையிட்டுக்கொள்ளும். நீங்கள் என்னபை போல் பாகவதர்களா? பட்டம் பற்றுவர்களா? சங்கீதக் கலைகற்றுவர்களா? சினிமா – பிராமாவில் நடித்தீர்களா? இந்நிலையில் நீங்கள் என்னகை கண்டிப்பது? கனல் கக்கும் விழிகளையெழுட்டி மிரட்டிக் காட்டுவது? இப்படிப் பற்றிப் பற்றித் துடித்துப் பதில் தருகிறார் பாகவதர் என்று கற்பனை செய்து கொள்வோம்.

இந்நிகழ்ச்சிப்படி பாகவதரின் கருத்துப்படி, தவற்றகை கண்டிக்க முற்பட்டது தகாது – தவறு என விளங்குகிறது.

